

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

Poslovni broj: UsI-522/19-8

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 05.02.2021. 09:28 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
D34-07/19-01/205	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-04	1	

d2623799

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu tog suda Leandri Mojtić te Ljiljani Lijić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP - Hrvatske pošte d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o tužbi tužitelja, izvanraspravno 1. veljače 2021.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/230, Urbroj: 376-04-19-4 od 30. rujna 2019., kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/230, Urbroj: 376-04-19-4 od 30. rujna 2019., u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: dok je u točki 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

Protiv osporavanog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog povrede pravila upravnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, u bitnom navodeći kako tuženik opravdava nezakonito postupanje Hrvatske pošte (u nastavku: HP) koja da obavlja necjelovitu poštansku uslugu prilikom druge dostave poštanskih pošiljaka i pri tom krši odredbu čl. 85. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku (ZUP) koji izričito propisuje da HP-a treba obavijestiti primatelja pismena da nakon neuspjele prve dostave određenog dana i sata bude na mjestu dostave (kućnoj adresi) radi preuzimanja pismena. Međutim, da umjesto toga, HP-a ispisuje obavijest o prispijeću pošiljke o tome da će se druga dostava obaviti „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“, (roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena nakon neuspjele prve dostave), pa da je tako glede ove pravne stvari 11. veljače 2019. tužitelju dostavila obavijest o prispijeću predmetne pošiljke (prijemnog broja:

), odnosno sudskog pismena kojeg je tužitelj zaprimio tek 20. veljače 2019. (trećeg radnog dana nakon proteka roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena u poštanskom uredu), ubacivanjem u svoj poštanski sandučić.

Tužitelj nadalje navodi da pojam „određenog dana i sata“ koje propisuje Zakon nikako ne znači isto kao i pojam „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“ koje koristi HP-a, pa da je stoga jasno da HP-a krši čl. 85. st. 2. ZUP-a i obavlja necjelovitu poštansku uslugu. Nadalje navodi kako je tuženik u nemogućnosti da opovrgne očito kršenje čl. 85. st. 2. ZUP-a, prvo pokušao navođenjem i obrazlaganjem triju zakonskih propisa (čl. 85. st. 5. ZUP-a, čl. 37. Zakona o poštanskim uslugama (ZPU) i čl. 2. st. 2. toč. 21. ZPU-a) dokazati da je u ovoj pravnoj stvari HP-a navodno obavila cjelovitu poštansku uslugu, jer da u tom slučaju tuženik ne bi imao nadležnost za rješavanje spora između HP-a i tužitelja. Međutim, da se tužitelj poziva na članak 85. st. 5. ZUP-a, koji se odnosi na izvršenje osobne dostave na način da se u konačnici pismeno ubaci u poštanski sandučić primatelja i tvrdi da se isto nikako ne može poistovjetiti ili izjednačiti s cjelovitom (kompletnom) poštanskom uslugom, što tuženik diskretno pokušava učiniti tvrdeći da neprecizno označavanje vremena druge dostave ne predstavlja i obavljanje necjelovite usluge, odnosno dostave kako to nalaže čl. 85. st. 2. ZUP-a. Tužitelj citira i poziva se na odredbu članka 37. ZPU-a i čl. 2. stavak 1. točku 21. ZPU-a, te ističe da je sasvim suprotno tuženikovo tumačenje tog propisa prema kojem je poštanska usluga ona usluga koja se isključivo odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, pa budući da su svi navedeni elementi obavljeni - sudsko pismo je ipak (nekako) dostavljeno tužitelju - u ovoj pravnoj stvari se (navodno) radilo o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi. Tužitelj tvrdi da ta četiri navedena elementa (prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje) nisu jedina četiri elementa koji definiraju obavljanje poštanskih usluga, nego četiri možda najvažnija elementa, a da je ispisivanje Obavijesti o prispjeću pošiljke (što je službeni dokument HP-a), također sastavni dio obavljanja poštanske usluge. Nadalje navodi da je tuženik samovoljno i neovlašteno izuzeo HP od poštivanja čl. 85. st. 2. ZUP-a, tako da je na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke utvrdio kako zbog organizacije poštanskog posla u praksi, na kojeg utječu brojne druge nepredvidljive okolnosti nije moguće odrediti točan sat obavljanja druge dostave pismena (kojeg nalaže čl. 85. st. 2. ZUP-a), te da HP može sama određivati okvirno, na način da odredi jedan cijeli dio dana kada će obaviti drugu dostavu, dok je glede određivanja točno određenog dana za obavljanje druge dostave prihvatio nezakonitu formulaciju HP-a s druge stranice obrazloženja pobijane odluke po kojoj se zakonom utvrđeni pojam „određeni dan“ zamjenjuje pojmom iz poštanske prakse „dan nakon isteka roka od pet dana“.

Nadalje navodi da je tuženik na trećoj stranici obrazloženja osporavane odluke odbacio kao nedopušten zahtjev da tuženik obveže HP na zakonito postupanje u smislu postupanja u skladu s odredbom čl. 85. st. 2. ZUP-a, iako da je prema čl. 7. st. 4. ZPU-a tuženik nadležan za primjenu pravnih stečevina iz područja poštanskih usluga (i prava tržišnog natjecanja iz Europske unije) dok je prema čl. 8. st. 1. toč. 8. ZPU-a nadležan za zaštitu korisnika, ovdje tužitelja, ujedno navodeći da je tuženik donio odluku o odbacivanju zahtjeva, umjesto rješenjem, a što odluku čini nezakonitom.

Slijedom navedenog, tužitelj predlaže poništenje osporavane odluke tuženika te da Sud tuženiku i HP, ovdje zainteresiranoj osobi, naloži postupanje po zakonskim propisima.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo kako smatra da je tužba neosnovana što detaljno obrazlaže u nastavku odgovora na tužbu. Tuženik prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tom načelo zakonitosti iz čl. 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 - dalje: ZUP-a) i načelo utvrđivanja materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a, te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom čl. 98. st. 5. ZUP-a.

Također navodi da je u konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik utvrdio kako je Hrvatska pošta u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi čl. 54. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a) i odredbi članka 85. ZUP-a. Da je u upravnom postupku koji se vodio pred tuženikom nesporno utvrđeno kako je Hrvatska pošta prvi pokušaj dostave izvršila 11. veljače 2019., a kako da tužitelj nije zatečen na adresi, da je tužitelju ostavljena Obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem se predmetna pošiljka može preuzeti te podatak o drugom pokušaju dostave nakon isteka roka za preuzimanje koji traje pet dana i to u prijedodnevni satima. Da je nakon proteka navedenog roka izvršen drugi pokušaj dostave 20. veljače 2019., a kako korisnik, ovdje tužitelj, ponovno nije zatečen na adresi, da je predmetna pošiljka uručena ubacivanjem u kućni kovčežić tužitelja.

Stoga, da je imajući u vidu navedeno, u postupku utvrđeno kako je HP postupio u skladu s postupkom koji je propisan odredbama čl. 85. ZUP-a te da je ugovorena poštanska usluga uručena izvršena u cijelosti. U prilog navedenom zaključku da govori i presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: 25 UsI-3283/17-13 kojom je potvrđeno rješenje tuženika Klasa: UP/I-344-08/17-02/31, Urbroj: 376-04-17-4 od 6. listopada 2017., a prema navedenoj presudi, koju je tuženik dostavio u prilogu, da se tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na ostavljanje propisane obavijesti o danu, te satu druge dostave smatra neosnovanim. Slijedom navedenog, a s obzirom na činjenicu da je u postupku utvrđeno kako je u prvom pokušaju dostave davatelj ostavio korisniku obavijest u kućnom kovčežiću, a u drugom pokušaju dostave ostavio pismeno u kućnom kovčežiću, s obzirom da korisnik nije zatečen na adresi, da se smatra da je HP obavila urednu dostavu ugovorne usluge u cijelosti.

Nadalje, tuženik ističe kako je sasvim pogrešno shvaćanje tužitelja prema kojem se poštanska usluga sastoji od drugih elemenata izuzev navedena četiri, a u prilog tome, osim odredbe čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a da govori i odredba članka 15. ZPU-a kojom je regulirana univerzalna usluga i kojom je jasno definirano koje poštanske usluge ista obuhvaća.

Da je navedenom odredbom propisano kako ista obuhvaća isključivo prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje, a isto da je prema dokumentaciji koja je priložena spisu, u konkretnom slučaju bilo i izvršeno od strane HP-a. U prilog navedenom zaključku, o tome da ispisivanje obavijesti ne predstavlja zaseban element poštanske usluge, da također govori i odredba članka 37. ZPU-a kojom je regulirano uručenje i prema kojoj da jasno proizlazi zaključak da je ispisivanje obavijesti o prispijeću samo jedan od načina uručnja poštanske pošiljke, koji se obavlja samo u slučaju da uručenje nije moguće sukladno odredbama čl. 37. st. 1. do 4. ZPU-a.

U odnosu na navode tužitelja da je tuženik nezakonito odbacio zahtjev tužitelja za obvezivanje zainteresirane osobe HP-a na zakonsko postupanje, tuženik je naveo kako u provedenom postupku nije utvrdio nikakve nepravilnosti u postupanju zainteresirane osobe, ujedno navodeći kako je odredbom čl. 55. st. 7. ZPU-a određeno da tuženik donosi odluku o rješenju spora iz stavka 1. istog članka u vezi s rješavanjem prigovora iz čl. 54. ZPU-a koji se može podnijeti u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti; da se odlukom tuženika utvrđuje je li zahtjev za rješavanje spora korisnika osnovan i dopušten te u slučaju da je isti osnovan, da se korisniku dodjeljuje propisani iznos naknade štete sukladno odredbama čl. 57. ZPU-a i Općim uvjetima HP-a.

U odnosu na navode tužitelja da bi osporavana Odluka bila nezakonita iz razloga što je ista naslovljena kao Odluka umjesto Rješenje, tuženik je naveo da je odredbom čl. 96. ZUP-a određeno da se o upravnoj stvari odlučuje rješenjem te da sukladno zakonu akt kojim se odlučuje o upravnoj stvari može imati i drugi naziv, slijedom čega da je potpuno irelevantno je li u predmetnoj upravnoj stvari odlučeno rješenjem ili odlukom budući da je zakonskim odredbama dana mogućnost da akt ima i drugi naziv.

Slijedom naprijed navedenog, imajući u vidu da je predmetna pošiljka, nakon izvršena dva postupka dostave i ostavljanja obavijesti o prispijeću pošiljke, uredno uručena tužitelju, da proizlazi kako je Hrvatska pošta postupila u skladu s odredbama ZPU-a, ZUP-a i Općih uvjeta te je tuženik zaključio kako, u konkretnom slučaju, nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja. Slijedom svega navedenog, tuženik smatra da je osporavana Odluka zakonita, radi čega je predložio da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Rješenjem ovog Suda poslovni broj 3UsI-522/19-4 od 16. siječnja 2020. pozvana je zainteresirana osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb da sudjeluje u predmetnom upravnom sporu te joj je dostavljena tužba tužitelja s priložima, kao i odgovor na tužbu tuženika na očitovanje, a sve u skladu s odredbom čl. 23. st. 5. i čl. 32. st. 1. i st. 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10,143/12,152/14,94/16 i 29/17, dalje ZUS-a).

Zainteresirana osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb dostavila je ovom Sudu odgovor na tužbu od 5. veljače 2020. u kojem je navela kako se u konkretnom slučaju radi o dostavi preporučene pošiljke broj: na temelju odredbe čl. 85. st. 2. ZUP-a koja je na uručenje zaprimljena 7.02.2019., međutim kako prilikom prvog pokušaja uručjenja dana 11.02.2019. korisnik, ovdje tužitelj, nije zatečen na adresi, to da je poštar putem elektroničkog komunikatora ispisao Obavijest o prispijeću pošiljke odgovarajućeg sadržaja.

Nadalje, a budući da tužitelj ni prilikom drugog pokušaja uručjenja nije zatečen na adresi, da je predmetna pošiljka tužitelju uručena dana 20.02.2019. godine i to ubacivanjem u poštanski kovčežić.

Da iz navedenog i više je nego razvidno kako je HP, ovdje zainteresirana osoba, u konkretnom slučaju u cijelosti izvršila poštansku uslugu uručjenja predmetne pošiljke, slijedom čega da su prigovor i pritužba tužitelja odbijeni.

Zainteresirana osoba je također istakla kako su činjenično i pravno neosnovani navodi tužitelja da usluga uručjenja predmetne pošiljke nije u cijelosti izvršena, a sve iz razloga što u Obavijesti o prispijeću pošiljke nije naveden točan dan i sat kada će biti pokušana druga dostava, jer da je prema odredbi čl. 2. st. 1. toč. 21. Zakona o poštanskim uslugama poštanska usluga definirana kao usluga koja se odnosi na prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje iz čega proizlazi da su prilikom izvršenja usluge u konkretnom slučaju ispunjeni svi zakonom definirani elementi poštanske usluge.

Pri tom, zainteresirana osoba ističe kako ispisivanje obavijesti samo po sebi predstavlja jedan od načina uručjenja, a ne i zaseban element poštanske usluge.

Također je navela kako je kod dostave predmetne preporučene pošiljke u svemu postupila sukladno Zakonu o poštanskim uslugama, Općim uvjetima za obavljanje univerzalne usluge te posebnim odredbama Zakona o općem upravnom postupku kojima se uređuje osobna dostava, slijedom je predložila da Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja.

Podneskom od 18. svibnja 2020. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe u kojem je opetovano osporio navode tuženika i zainteresirane osobe u cijelosti ustrajući u navodima tužbe (list 33-36 spisa).

Kako u konkretnom slučaju činjenice među strankama nisu sporne, te kako tužitelj u tužbi, a ni tuženik u odgovoru na tužbu nisu predložili izvođenje dokaza, Sud je premetni spor odlučio riješiti bez rasprave, a sve na temelju odredbe čl. 36. ZUS

Sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu, kao i dostavljenom spisu tuženog tijela koji je ovom Sudu dostavljen uz odgovor na tužbu i svih isprava koje su istom priložene.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke,

prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjena sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Članak 37. sadrži odredbe o uručanju poštanskih pošiljaka, pa je tako stavkom 1. istog članka propisano da se poštanske pošiljke, osim pošiljaka iz stavka 2. ovoga članka, uručuju osobno primatelju, zakonskom zastupniku ili opunomoćenoj osobi, dok je stavkom 2., propisano da se obične poštanske pošiljke uručuju, u pravilu, ubacivanjem u kućni kovčežić.

Stavkom 4., istog članka, je propisano da iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, ako poštansku pošiljku nije moguće uručiti osobama iz stavka 1. ovoga članka, pošiljka se uručuje odraslom članu kućanstva, osobi stalno zaposlenoj u kućanstvu ili poslovnoj prostoriji primatelja, ili ovlaštenoj osobi u poslovnoj prostoriji pravne ili fizičke osobe gdje je primatelj stalno zaposlen.

Stavkom 5., istog članka, je propisano da ako uručenje nije moguće u skladu s odredbama stavaka 1. i 4. ovoga članka, primatelju se u kućnom kovčežiću ostavlja obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke. Ako primatelj u navedenom roku ne preuzme pošiljku, davatelj usluga pošiljku vraća pošiljatelju.

Stavkom 6., istog članka, je propisano da ako je primatelju ili osobi ovlaštenoj za primitak pošiljke ostavljena obavijest u skladu sa stavcima 3. i 5. ovoga članka, nadnevak ostavljanja obavijesti u tom se slučaju smatra nadnevkom uručjenja pošiljke.

Člankom 1. stavkom 2. Pravilnika o obavljanju univerzalne usluge (Narodne novine, broj: 41/13, dalje Pravilnik) je propisano da se odredbe ovoga pravilnika primjenjuju na davatelja univerzalne usluge u unutarnjem i međunarodnom poštanskom prometu, ako aktima Svjetske poštanske unije nije drukčije određeno.

Člankom 2. toč. 6. Pravilnika je propisano da je davatelj univerzalne usluge: davatelj poštanskih usluga koji obavlja univerzalnu uslugu sukladno odredbama Zakona o poštanskim uslugama, dok je točkom 7. propisano da je korisnik poštanskih usluga: pravna ili fizička osoba koja se koristi poštanskim uslugama kao pošiljatelj ili primatelj poštanske pošiljke.

Članak 34. Pravilnika sadrži odredbe o uručanju pošiljaka pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da u uručenje poštanskih pošiljaka na kućnu adresu ili u prostorije svake fizičke ili pravne osobe, u okviru obveze obavljanja univerzalne usluge, davatelj univerzalne usluge obavlja svakog radnog dana, osim u slučajevima koji su propisani ovim pravilnikom.

Stavkom 2., istog članka, je propisano da se pod uručenjem poštanske pošiljke na kućnu adresu ili u prostore svake fizičke ili pravne osobe smatra:

- uručenje poštanske pošiljke primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke, sukladno Zakonu,
- ubacivanje pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić za obične poštanske pošiljke,
- ubacivanje obavijesti o prispjeću pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić za preporučene pošiljke, pošiljke s označenom vrijednosti i pakete te pošiljke koje zbog svojih dimenzija ili oblika nije moguće ubaciti u kućni ili skupni kovčežić, u slučaju kada se uručenje nije moglo obaviti osobno primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke, sukladno Zakonu,
- uručenje primatelju ili ubacivanje obavijesti o prispjeću pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić, za pakete u mjestima gdje nije organizirana dostava paketa.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da je za pošiljke za koje je primatelju ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke davatelj univerzalne usluge obvezan u razumnom roku omogućiti uručenje putem elementa poštanske mreže koji je dostupan primatelju pošiljke.

Nadalje članak 85. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09, dalje ZUP-a) sadrži odredbe o osobnoj dostavi pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da se dostava obavlja osobno naslovljenoj osobi kad od obavljanja dostave počinje teći rok koji se ne može produžiti ili kad je takva dostava propisana (osobna dostava).

Stavkom 2., istog članka, je propisano da kad se naslovljena osoba ne zatekne na mjestu dostave, dostavljač će u poštanskom sandučiću ili pretincu ili kod osobe zatečene na mjestu dostave ostaviti pisanu obavijest da u određeni dan i sat bude na mjestu dostave radi primanja pismena i gdje do toga dana sama može podići pismeno.

Stavkom 3., istog članka je propisano ako dostavljač u naznačeno vrijeme ne pronađe naslovljenu osobu ili ako ona odbije primiti pismeno, dostavljač će ostaviti pismeno u njezinom poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu. Na dostavnici uz ostavljeno pismeno dostavljač će naznačiti razlog takve dostave, dan i sat kad je ostavio pismeno i potpisati se.

Stavkom 4., istog članka, je propisano kad dostavljač prilikom pokušaja dostave sazna da postoje razlozi zbog kojih pismeno uopće nije moguće uručiti naslovljenoj osobi, pismeno će vratiti pošiljatelju uz naznaku razloga zbog kojih pismeno nije moguće dostaviti.

Stavkom 5., istog članka, je propisano da se dostava se smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kad je pismeno ostavljeno u poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismeno.

Iz podataka spisa razvidno je da je Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM), ovdje tuženik, 20. kolovoza 2019. zaprimila zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga (dalje: korisnik), ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb, (dalje: HP), u vezi s rješavanjem prigovora zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge prilikom druge dostave pismovne pošiljke jer da HP namjerno i sustavno krši odredbe čl. 85. st. 2. ZUP-a jer da je na predmetnoj obavijesti o prispjeću pošiljke HP-a navedeno da će se druga dostava obaviti „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“(roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena nakon neuspjele prve dostave).

Nadalje, iz podataka spisa razvidno je kako je tužitelj prošao postupak rješavanja prigovora pri davatelju usluge u skladu s odredbom čl. 54. ZPU-a. Iz dostavljenog očitovanja HP i preslika dokumentacije proizlazi da je tužitelju 11. veljače 2019. pokušana dostava preporučene pošiljke broj: . . . . . kojom prilikom tužitelj nije zatečen na adresi, te je tužitelju ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem predmetnu pošiljku može preuzeti, a u kojoj obavijesti je navedeno da će drugi pokušaj dostave biti nakon isteka roka od 5 radnih dana od dana ostavljanja obavijesti u prijepodnevnim satima.

Obzirom da predmetna pošiljka nije preuzeta u ostavljenom roku, druga dostava je pokušana 20. veljače 2019., što je razvidno i kao nesporno utvrđeno iz digitalne dostavne knjige koja je priložena spisu tuženika, a kojom prigodom tužitelj ponovno nije zatečen na adresi, slijedom čega je predmetna pošiljka tužitelju uručena ubacivanjem u kućni kovčežić, a koje činjenice među strankama nisu sporne.

Prema naprijed citiranoj odredbi članka 85. stavku 5. ZUP-a dostava se smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kad je pismeno ostavljeno u poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismeno.

Upravo ova činjenica izvršenja dostave sukladno odredbi članka 85. stavku 5. ZUP-a je odlučna za ocjenu osnovanosti zahtjeva tužitelja u postupku iz članka 55. Zakona o poštanskim uslugama, a time i za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva za poništenje odluke tuženika, odnosno ocjenu zakonitosti točke 1. izreke odluke tuženika.

Imajući u vidu navedeno, pravilno je tuženik u obrazloženju osporavane odluke naveo da je HP postupila sukladno odredbi članka 85. ZUP-a i da je ugovorena usluga uručjenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti, jer je tužitelju pismovna pošiljka uručena ubacivanjem u kućni kovčežić, čime je ostvarena temeljna svrha dostave u upravnom postupku, a to je predaja pismena osobi kojoj je pismeno namijenjeno, odnosno da je ugovorena usluga uručjenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti.

Ovaj Sud u cijelosti prihvaća obrazloženje tuženika da je prilikom razmatranja same mogućnosti određivanja točnog određenog sata druge dostave, uzeo kao opravdane okolnosti navedene od strane HP-a, a koje se odnose na samu prirodu organizacije poštanskog posla u praksi, na koju nesporno utječu i brojne druge nepredvidive okolnosti, kao što su količina poštanskih pošiljki određenog dana, koju nije moguće sa sigurnošću odrediti pet dana unaprijed, prometni uvjeti određenog dana, kao i sam rad sa strankama na terenu, koje također nije moguće predvidjeti, već isto ovisi od slučaja do slučaja. Stoga su navedeni razlozi utjecali na uspostavu prakse prema kojoj se vrijeme druge dostave sudskih pismena određuje okvirno, na način da se odredi dio dana u kojem će se predmetna dostava izvršiti. Pri tome je potrebno naglasiti kako je korisniku ostavljena mogućnost, da u razdoblju do druge dostave, pismeno podigne u naznačenom poštanskom uredu.

U odnosu na navedeno, ovaj Sud upućuje na izraženo pravno shvaćanje Europskog suda za ljudska prava izraženo u predmetu Buhagiar protiv Malte (odluka o nedopuštenosti) br. 48509/99 od 20. siječnja 2000. u kojoj je ESLJP smatrao propustom dužne pažnje i to što stranka kojoj je ostavljena odgovarajuća obavijest nije podignula pismeno u poštanskom uredu.

Slijedom navedenog, tuženik je pravilno postupio kada je odbio zahtjev korisnika, ovdje tužitelja, kao neosnovan.

Naprijed navedeno pravno shvaćanje izraženo je u recentnoj upravno sudskoj praksi, u brojnim presudama Upravnih sudova, pa tako primjerice i u pravomoćnim presudama ovog suda poslovni broj 3UsI- 417/19-9 od 20. prosinca 2019. koja je potvrđena presudom Visokog upravnog suda RH u Zagrebu poslovni broj Usž-1972/2020-2 od 15. srpnja 2020. te u pravomoćnoj presudi ovog suda poslovni broj 18 UsI-295/19-14 od 17. veljače 2020. koja je potvrđena presudom Visokog upravnog suda RH u Zagrebu poslovni broj Usž-227/20-2 od 15. srpnja 2020.

Konačno, nije osnovan ni tužbeni navod tužitelja da je predmetni upravni akt nezakonit jer je tuženik Odlukom umjesto Rješenjem odbacio kao nedopušten tužiteljev zahtjev da tuženik obveže HP na zakonito postupanje u smislu poštivanja čl. 85. st. 2. ZUP-a.

Ovo stoga što je odredbom čl. 96. st. 2. ZUP-a propisano da sukladno Zakonu, akt kojim se odlučuje o upravnoj stvari može imati i drugi naziv.

Odredbom čl. 55. st. 7. ZPU-a je propisano da Agencija donosi odluku o rješenju spora iz stavka 1. ovoga članka u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za rješavanje tog spora.

Slijedom navedenog pravilno je tuženik upravni akt kojom je odlučio o predmetnoj upravnoj stvari naslovio kao Odluku, a to što je pod točkom 2. izreke odlučio i o djelomičnom odbačaju zahtjeva kao nedopuštenog ne predstavlja takvu povredu postupovnih pravila, niti je od utjecaja na pravilnost i zakonitost Odluke, niti je od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari, odnosno donošenje drugačije Odluke.

Naprijed navedeno pravno shvaćanje izraženo je i u presudi Visokog upravnog suda RH poslovni broj Usž-1970/20-2 od 9. srpnja 2020. kojom je potvrđena presuda ovog suda poslovni broj UsI-412/19-9 od 20. prosinca 2019.

Slijedom svega naprijed navedenog, Sud je ocijenio neosnovanim navode tužitelja iznesene u tužbi, te isti navodi nisu od utjecaja na drugačije odlučivanje u ovom upravnom sporu, budući je osporena Odluka tuženika donesena na temelju pravilno utvrđenog relevantnog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu mjerodavnih odredbi Zakona, pri čemu nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na drugačije odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari.

Nisu ostvareni niti razlozi ništavosti osporavanog rješenja iz članka 128. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09) na koje ovaj Sud sukladno odredbi članka 31. stavak 2. ZUS-a pazi po službenoj dužnosti, radi čega je valjalo pozivom na odredbu članka 57. stavak 1. (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) odbiti tužbeni zahtjev tužitelja te odlučiti kao u izreci.

Odluka o troškovima spora je izostala obzirom da stranke trošak nisu popisale ni zatražile.

U Splitu 1. veljače 2021.

S U D A C

Leandra Mojtić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda za Visoki upravni sud, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje presude.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik

